

МЕТОД ЗАОХОЧЕННЯ У ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Микулець В. Ю.

*кандидат юридичних наук, доцент,
завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін
Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука
м. Рівне, Україна*

Макаренко М. М.

*кандидат юридичних наук,
адміністратор територіального сервісного центру 3246
Регіонального сервісного центру ГСЦ МВС в Київській області
м. Київ, Україна*

Беручи до уваги тенденції розвитку правоохоронних органів України в умовах євроінтеграції та наближення національного законодавства до європейського рівня, доцільним у діяльності поліції є використання методу заохочення.

М. І. Матузов [1], О. Ф. Скакун [2], М. І. Байтін [3] та інші, вказують, що метод заохочення є самостійним методом адміністративно-правової діяльності. На противагу цьому, Ю. О. Загуменна зазначає, що виокремлювати разом із переконанням і примусом метод заохочення навряд чи правильно, тому що він є складовою переконання [4].

Незважаючи на відсутність єдиного підходу до розуміння цього методу, заохочення правомірної поведінки – це досить розповсюджений метод адміністративної діяльності, який ефективно використовується в розвинених країнах світу, зокрема США, Японії, Німеччині, Швеції та ін. Заохочення сприяє проявам інтересу до здійснення відповідних дій, отримання матеріального, морального та іншого схвалення [5, с. 139].

Доцільно вказати, що Україна у цьому питанні намагається вчасно приєднатися до подібних ефективних заходів. Зазначене є запорукою побудови правової економічно розвинутої і стабільної держави. Можна привести приклад приєднання Національної поліції України до ініціативи «Тонка синя лінія», що означає підтримку поліції громадянськістю, яка символізує довіру та її підтримку. Зазначена ініціатива дає поштовх до зміцнення взаємодії суспільства і поліції, дозволяє перейти до більш продуктивних стосунків взаємодії і розповсюдження позитивного досвіду у всіх сферах життя.

Аналіз адміністративно-правової літератури дає змогу зробити висновок, що для заохочення як методу адміністративної діяльності поліції притаманні такі ознаки: заохочення врегульоване нормами права; підставою для його застосування є діяння, яке позитивно оцінене правоохоронними органами; заохочення пов'язане з оцінкою вже зроблених діянь; може застосовуватися як до конкретних осіб так і до певного кола, тобто, індивідуально чи колективно; проявляється в моральному, матеріальному чи іншому схваленні.

Як приклад, доцільно вказати, що Законом України «Про дисциплінарний статут Національної поліції України» [6] заохочується розкаяння та добровільне усунення заподіяної шкоди. А відповідно до ч.4 ст.19 вказаного нормативно-правового акту, обставинами, що пом'якшують дисциплінарну відповідальність поліцейського, є усвідомлення та визнання своєї провини у вчиненні дисциплінарного проступку, вжиття заходів щодо запобігання, відвернення або усунення негативних наслідків, які настали або можуть настати внаслідок вчинення дисциплінарного проступку, добровільне відшкодування завданої шкоди.

Відповідно до ст. 34 КУпАП, щире розкаяння винного, відвернення ним шкідливих наслідків правопорушення, добровільне відшкодування збитків або усунення заподіяної шкоди, є обставинами, що пом'якшують відповідальність за адміністративне правопорушення.

Широкого використання у діяльності Національної поліції досягли і такі види заохочення, як: матеріальне (премія), моральне (грамота, подяка), заохочення, що змінює статус особи (присвоєння почесного звання, нагород, в тому числі й державних), змішані заохочення.

Підсумовуючи вищевикладене, необхідно зробити висновок, що важливість значення усіх адміністративно-правових методів діяльності поліції полягає в тому, що на поліцію як центральний орган виконавчої влади, покладено обов'язок щодо забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку. А тому правильне застосування такого методу, як заохочення відіграє особливе значення у побудові стосунків поліції з громадськістю, сприяє розбудові міцної взаємодії останніх, та є запорукою розвитку стабільної, розвиненої та правової держави.

Література:

1. Теория государства и права. Курс лекций / Под ред. Матузова И.И., Малько А.В. – 2-е изд., перераб. и доп. М.: Юристъ, 2001. 776 с.
2. Скакун О.Ф. Теорія держави і права : Підручник. 2-е вид. / Пер. з рос./ О. Ф. Скакун. Київ: Правова єдність, 2010. 525 с.

3. Байтин М. И. Сущность права (Современное нормативное правопонимание на грани двух веков). Саратов: СГАП, 2001. 416 с.

4. Загуменна Ю. О. Органи внутрішніх справ України як суб'єкти реалізації правоохоронної функції держави: монографія; за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф. Бандурки О.М. Харків, 2012.

5. Поярков В. О. Адміністративно-правові методи діяльності суб'єктів забезпечення економічної безпеки держави. Міжрегіональна Академія управління персоналом, м. Київ. Наукові праці. 2014, вип. 42 (3), с. 136-140.

6. Закон України «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України». Відомості Верховної Ради (ВВР), 2018, № 29, ст. 233. Режим доступу: URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2337-19#Text> (дата звернення 19.04.2021).

ОСОБЛИВОСТІ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ВЧИНЕННЯ ЮРИДИЧНИХ ДЕЛІКТІВ У СФЕРІ ІНФОРМАЦІЙНИХ ПРАВОВІДНОСИН

Наливайко Л. Р.

доктор юридичних наук, професор,

професор кафедри загальноправових дисциплін

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Книш С. В.

студентка юридичного факультету

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

м. Дніпро, Україна

Суспільні відносини в інформаційній сфері які стосуються: обігу, поширення та доступу до інформації є одним із ідентифікаторів впливовості держави на національному та міжнародному рівнях. Комплексною галуззю, яка регулює коло інформаційних правовідносин є інформаційне право. Інформаційне право та комплекс законодавчих актів визначають: провідні інститути, загальні засади, методологію, напрямки інформаційної діяльності, права та обов'язки суб'єктів, тощо. Коло фахових та суміжних нормативно-правових актів визначає нормативні засади деліктоздатності особи, або групи осіб за вчинення деліктів в інформаційній сфері.